

תורת אביגדור

לידים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: יוכבד נדל

פרשת בהעלתך

להיות עניו

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת בהעלתך להיות עניו

שימי ישב בדממה במכונית כשאבא נהג בכביש המתפתל. ברקע נשמע שיעורו של הרב אביגדור מילר ולמרות ששימי לא הבין את כל הנאמר - מכיון שהרב השתמש לעיתים במילים גבוהות מאד - זה עדיין היה מעניין מאד.

לאחר סיום השיעור פנה שימי אל אביו. "אבא" הוא אמר. "יש משהו שאני לא מבין. אנחנו למדנו שבני ישראל צריכים להיות ענוותנים. אולם בשיעור ששמענו עכשיו, הרב מילר דיבר בכזו חוזקה והוא התבטא בצורה מוחצת כמו: "אנשים שאינם מאמינים בהשם הם טיפשים - הם נכשלים". וכן הוא אמר שאם אדם חושב על הקדוש ברוך הוא במשך היום למשך דקה בזמן ש"כל השאר רק מכלים את זמנם, הרי אתה המצלית, אתה טוב יותר, נעלה ונחשב יותר מכל השאר" וזה לא מידי נתן לי תחושה של ענווה".

"אהה, שימי", אמר אבא. "זו שאלה מצוינת. למעשה, אני אפילו יכול לחזק את שאלתך!"

"בפרשת השבוע התורה אומרת שמשה רבינו היה עניו מכל אדם - יותר מכל בני האנוש שאי פעם חיו! אולם אנו רואים הרבה פעמים בתורה שמשה נעמד בחוזקה מול הרשעים או כעס על אנשים שלא התייחסו לדבריו. ואיך יתכן שזהו האדם העניו ביותר בעולם?"

שמעון שתק למשך כמה דקות. "באמת, אני אף פעם לא חשבתי על כך" הוא אמר. "אז מה התשובה? מהי אם כן באמת ענווה?"

בדיוק אז החנה אבא את הרכב. "בזריזות שימי, בא נצא!"

שימי תמה על כך, אולם עשה בדיוק כמצוות אביו והם יצאו מהרכב ממש ליד חווה שהיתה צמודה לצידי הכביש. שם, בשדה, היה ילד קטן - אולי בן ארבע, בגיל של אחותו הקטנה של שימי - והוא ישב על גבי שור, מחזיק בידיו מקל ואומר לשור לאן לפנות ולהיכן ללכת.

"וואו!" קרא שימי. "זו חיה ענקית! הוא יכול למחוץ את הילד הקטן הזה ברגע, אבל הוא כל כך שליו ורגוע - והוא פשוט מקשיב למה שהילד הקטן

אומר!"

"עכשיו אמור לי," אמר אבא. "האם היית מכנה את השור הזה 'עניו'?"

"עניו?" אמר שימי בספקנות. "לא, זו רק חיה ללא כל שכל, היא לא מבינה כלום."

"זהו, בדיוק כך!" אמר אבא. "עניו, לא הכוונה שהוא פועל כמו שור חסר

שכל שרק פועל ע"פ כל אחד אחר. עניו - אין משמעותו יצור נמוש או חלש. עניו הוא מישהו שנחבא אל הכלים מכיון שהוא יודע שהוא תמיד ניצב לפני השם. הוא יודע שעד כמה שהוא חשוב, הוא אינו שווה כלום לעומת גדלותו האינסופית של השם.

"ומשמעות הדבר, שככל שאתה יותר מודע לקדוש ברוך הוא. כך תהיה עניו יותר. מכיון שאתה יכול אולי להיות החכם ביותר בכתתך או השחקן הטוב יותר במשחקים בהפסקה או שיש לכם את הבית היפה ביותר, אולם כאשר הינך עומד לפני השם אתה מבין שזה הכל הבל. וכלום.

"אין שום בעיה לדעת כמה אכן הינך מוצלח, להיפך, אנו מוצאים ששמואל הנביא אפילו נתן מוסר לשאול המלך על כך שלא זיהה את גדלות עצמו.

"משה רבינו ידע בדיוק את עוצמת גדלותו והוא הבין את תפקידו כמנהיג כלל ישראל אולם הוא גם ידע לזהות את המקור לכל הדברים הגדולים האלו, הקדוש ברוך הוא. והוא השתמש בגדלות שלו במקביל למודעות העמוקה בהקדוש ברוך הוא - כדי להילחם נגד אלו שהלכו נגד רצון השם - מכיון שהוא היה עניו מלפני השם, הוא תמיד נלחם בעבור שמו!

"הרב אביגדור מילר, אמנם לא ממש בדרגתו של משה רבינו, הוא ידע והכיר את כוחו ומי הוא היה והיתה לו גם מודעות מדהימה להקדוש ברוך הוא. וכאשר אדם חושב תדיר על הקדוש ברוך הוא ואכפת לו ממנו - אז לא משנה עד כמה עניו יהיה הבן אדם, הוא יעמוד וילחם לשמו. אחרת, הוא אינו עניו - הוא רק פשוט כמו שור!

"ואכן, כאשר הרב מילר ראה אנשים שעושים דברים נגד התורה. זה מאד הפריע לו ומכיון שהיה עניו כה גדול מלפני השם הוא מלא את חובתו ונעמד כצור לכבודו של השם. מכיון שעניו מלפני השם יודע שאין שום דבר החשוב יותר מהקדוש ברוך הוא."

שבת שלום ומבורך!